



СЛУЖБЕ

НА ФЕДЕРАТИВНА НАРОДНА

37533
Sluzbeni vезnik NRM

Skoplje

„СЛУЖБЕН ЛИСТ НА ФНРЈ“ излегува до потреба, во српско, хрватско, словенечко и македонско издание. — Огласи по тарифата. — Жиро сметка при Народната банка на ФНРЈ за претплата в одделни издавија бр. 1032-Т-224 за огласи 1032-Т-221.

Среда, 7 август 1957

БЕЛГРАД

БРОЈ 33

ГОД. XIII

Цена на овој број е 80.— дин. — Преплатата за 1957 година изнесува 1700.— дин., а за странство 2500.— динари. — Редакција: Улица Краљевик'а Марка бр. 9. — Телефони: Редакција 28-838, Администрација 26-276, Продажно одделение 22-619, Тел. централа 28-010.

449.

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА ЗАКОНОТ ЗА ВОЕНИТЕ ИНВАЛИДИ ОД ВОЈНИТЕ

Врз основа на членот 71 точка 2 од Уставниот закон за основите на општественото и политичкото устројство на Федеративна Народна Република Југославија и за сојузните органи на власта, се прогласува Законот за измени и дополненија на Законот за воените инвалиди од војните, што го усвои Сојузната народна скупштина на седницата на Сојузниот совет од 9 јули 1957 година.

ПР бр. 11

10 јули 1957 година

Белград

Претседател на Републиката,
Јосип Броз-Тито, с. р.

Претседател

На Сојузната народна скупштина,
Петар Стаболиќ, с. р.

ЗАКОН

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА ЗАКОНОТ ЗА ВОЕНИТЕ ИНВАЛИДИ ОД ВОЈНИТЕ

Во Законот за воените инвалиди од војните („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 14/50) се вршат измени и дополненија, така што неговиот пречистен текст да гласи:

ЗАКОН

за воените инвалиди од војните

Глава I

ОПШТИ ОДРЕДБИ

Член 1

Како воен инвалид од војните се смета југословенски државјанин кој вршејќи ја воената должност или други должности за воени цели, или за целите на државната безбедност, во војната добил рана, повреда, озледа или болест, та поради тоа кај него настапило оштетување на организмот за најмалку 20%.

Член 2

За воени инвалиди од војните се сметаат и уживаат инвалидски права според овој закон југословенските државјани:

1) кои од 17 април 1941 година та до престанокот на непријателствата, во состав на Партизанските одреди, на Народноослободителната војска и Партизанските одреди на Југославија, односно на Југословенската армија или во нивниот состав, претрпеле оштетување на својот организам на начинот изложен во членот 1 од овој закон, вршејќи должност за воени цели, или за целите на државната безбедност, или по наредбата од воените органи или органите на власта;

2) кои по завршетокот на поранешните војни се огласени за инвалиди од војните со одлуки од надлежните органи, односно кои ќе бидат признаени за воени инвалиди од војните според одредбите од овој закон;

3) кои во состав на југословенската војска за време на војната со непријателот од 6 до 17 април 1941 година, или подоцна како воени пленници во логори, претрпеле оштетување на својот организам.

Правата според овој закон можат да ги уживаат и југословенските државјани што претрпеле оштетување на својот организам во сојузничките редови во борбата за уништување на фашизмот, или учествувајќи во востанијата за народно ослободување.

Член 3

Заради определување на правата според овој закон воените инвалиди од војните се разврстуваат според утврдениот процент на воениот инвалидитет во десет групи, и тоа:

I група инвалиди со 100% воен инвалидитет, на кои за редовен живот им е потребна нега и помош од друго лице

II група	100% воен инвалидитет
III „	90% „ „
IV „	80% „ „
V „	70% „ „
VI „	60% „ „
VII „	50% „ „
VIII „	40% „ „
IX „	30% „ „
X „	20% „ „

Како воен инвалидитет во смисла на овој закон се смета оштетувањето на организмот настанато под околностите од чл. 1 и 2 на овој закон.

Процентот на воениот инвалидитет се утврдува според прописите што ги донесува Сојузниот извршен совет.

Член 4

Правата според овој закон се признаваат и во случај кога е во прашање болест која и порано постоела но се влошила во војната, или болест за која не може сигурно да се заклучи дека е предизвикана со воени напори, но може да се заклучи дека воените напори врз неа значително влијаеле.

Како процент на воениот инвалидитет во случаите од претходниот став се зема соодветниот процент од целокупното оштетување на организмот, со оглед на природата на болеста и нејзиниот развој, траењето и тежината на воените напори, како и врз другите околности што во поодделен случај имале влијание врз болеста.

Член 5

Прозата предвидени со овој закон ги имаат:

1) воените инвалиди од војните;
2) членовите на фамилиите на лицата загинали, умрени или исчезнати под околностите од чл. 1 и 2 на овој закон;
3) членовите на фамилиите на воените инвалиди од војните од I до VII група потем нивната смрт.

Член 6

Правата според овој закон му се признаваат и на странски државјани што претрпел оштетување,

на организмот учествувајќи во редовите на Партизанските одреди на Југославија односно на Југословенската армија, ако по истиот основ не ужива инвалидски права од државата чиј е државјанин или од друга земја.

Странскиот државјанин од ставот 1 на овој член кој не престојува на територијата на Југославија, може да ги ужива само оние инвалидски права за кои е тоа изречно со овој закон определено.

Член 7

Не можат да ги имаат правата според овој закон:

1) воените лица што побегнале кај непријателот или побегнале од војска или од воена должност;

2) лицата што се осакатиле самите или се повредиле со цел за одбегнување на воената должност;

3) лицата осудени поради кривично дело против народот и државата на казната строг затвор во траење од најмалку пет години;

4) лицата осудени со судска пресуда поради учествување на страната на окупаторот или неговите помагачи против Партизанските одреди, Народно-ослободителната војска и Партизанските одреди на Југославија, Југословенската армија или нејзините сојузници.

Правата според овој закон не можат да ги имаат ниту членовите на фамилиите на лицата од претходниот став, како ниту членовите на фамилиите (член 5 точ. 2 и 3) што самите се осудени за дела од точ. 3 и 4 на претходниот став.

Член 8

Фамилијата во смисла на овој закон ја составуваат:

1) брачната жена, децата родени во бракот или надвор од бракот и посвоените деца, како и пасиноците и хранениците што загиналото, умреното или исчезнатото лице односно умрениот воен инвалид од војните ги издржувал најмалку последната година пред својата смрт односно пред настапувањето на воениот инвалидитет (во натамошниот текст: потесна фамилија);

2) родителот, како и очувот и маштеата, посвоителот или хранителот кои за загиналото, умреното или исчезнатото лице односно за умрениот воен инвалид од војните се грижеле најмалку последните пет години пред неговата смрт, или што тоа лице односно инвалид ги издржувал за последните пет години;

3) дедото и бабата по таткото и мајката.

По исклучок од точката 1 од претходниот став, како член на фамилијата ќе се смета и вонбрачната жена на загинатиот, умрениот или исчезнатиот која со него живеела пред 9 мај 1946 година подолго време, или и покосо време ако со него имала дете, а до склучување на бракот не дошло од оправдани разлози.

При утврдувањето на правата на членовите на фамилијата во смисла на ставот 1 од овој член, ќе се смета дека издржувањето постоело и за времето за кое загинатиот односно умрениот или исчезнатиот поради воен околности бил спречен фактично да издржува пасинок или храненик, односно очув или маштеа, посвоител или хранител. Исто така ќе се смета дека очувот или маштеата, посвоителот или хранителот за тоа време се грижеле за загинатиот, умрениот или исчезнатиот.

Член 9

Војните инвалиди од војните и членовите на фамилиите (член 5 точ. 2 и 3) имаат под условите пропишани со овој закон право на:

1) инвалидски принадлежности;

2) здравствена заштита;

3) рехабилитација;

4) запослување и посебна заштита во работниот однос;

5) одделни годисети при здобивањето со правата од инвалидското и пензиското осигурување;

6) помош за опрема на новородено дете;

7) бесплатно и повластено возење и други повластици;

8) надоместок и помош во случај на смрт.

Воениот инвалид од војните има определени права според овој закон и за членовите на својата фамилија.

Кога е признавањето на определени инвалидски права според овој закон условено од неспособноста за стопанисување, таа неспособност се утврдува според прописите што ги донесува Сојузниот извршен совет.

Член 10

Правата според овој закон што се здобиваат по основот на рана, повреда или озледа, како и правата на фамилиите од умрените воени инвалиди од војните, не застаруваат.

Член 11

Финансиските средства за остварување на инвалидските права се обезбедуваат во сојузниот буџет.

Глава II

ИНВАЛИДСКИ ПРАВА

1. Инвалидски принадлежности

Член 12

Инвалидски принадлежности се:

- 1) инвалиднината (лична и фамилијарна);
- 2) додатокот за неа и помош од друго лице;
- 3) инвалидскиот додаток;
- 4) додатокот на деца.

a) Лична и фамилијарна инвалиднина

Член 13

Правото на лична инвалиднина и правото на фамилијарна инвалиднина припаѓаат без оглед на имотната состојба, како и без оглед на приходите од личната работа, социјалното осигурување или по кој и да е друг основ.

Член 14

Личната инвалиднина им прапаѓа на воените инвалиди од војните, според групата во која се распоредени во смисла на членот 3 од овој закон, во височината определена по следнава скала:

Инвалидска група	Процент на воениот инвалидитет	Месечен износ на инвалиднината динари
I	100% и потребна постојана помош од друго лице	12.000
II	100%	12.000
III	90%	5.500
IV	80%	4.500
V	70%	3.500
VI	60%	2.500
VII	50%	2.000
VIII	40%	1.500
IX	30%	1.000
X	20%	600

Член 15

Фамилијарната инвалиднина што им припаѓа на членовите на фамилијата од членот 8 од овој закон се определува според бројот на членовите на фамилијата што имаат право на неа и изнесува 1.200 динари месечно за еден член на фамилијата, а се зголемува за по 200 динари месечно за секој натамошен член на фамилијата што е соуживател на инвалиднината.

Кога фамилијарната инвалиднина ја уживаат повеќе членови на потесната фамилија, или два члена на фамилијата од членот 8 став 1 точка 2 од овој закон, или дедо и баба (член 8 став 1 точка 3), инвалиднината им припаѓа на соуживателите на рамни делови.

Член 16

Членовите на потесната фамилија имаат право на фамилијарна инвалиднина, и тоа:

1) вдовицата што наполнила 45 години возраст на 8 јуни 1946 година, односно на денот на смртта на воениот инвалид од војната кој умрел по тој ден, како и вдовицата што наполнила односно што ќе наполни 45 години возраст во рок од 5 години сметајќи од 8 јуни 1946 година односно од денот на смртта на воениот инвалид од војната кој умрел по тој ден. На вдовицата која во тој рок не наполнила односно не ќе наполни 45 години возраст, ѝ припаѓа инвалиднина ако е неспособна за стопанисување или ако во тој рок стане неспособна за стопанисување;

2) децата, посвоениците, пасиноците и хранениците — до наполнетата 16-годишна возраст, односно ако се на школување до крајот на пропишаното редовно школување но најдоцна до наполнетата 25-годишна возраст, а ако се неспособни за стопанисување — за сето време додека таа неспособност трае, под услов неспособноста да настапила пред наполнетата 16 односно 25-годишна возраст.

Ако потесната фамилија ја сочинува вдовица со едно или повеќе лица од точката 2 на претходниот став, вдовицата има право на фамилијарна инвалиднина како соуживател со нив, без оглед на условите од точката 1 на претходниот став, и тоа додека и едно од тие деца има право на инвалиднина. На вдовицата на која ѝ престанало правото на фамилијарна инвалиднина поради тоа што правото на инвалиднина им престанало на останатите соуживатели, ѝ се воспоставува правото на инвалиднина кога ќе наполни 45 години возраст односно кога ќе стане неспособна за стопанисување.

Член 17

Родителите и другите лица од членот 8 став 1 точка 2 на овој закон имаат право на фамилијарна инвалиднина само ако ниеден член од потесната фамилија не прима фамилијарна инвалиднина, и тоа жените ако се постари од 45 години, а мажите ако се постари од 50 години, или без оглед на годините на возраста ако се неспособни за стопанисување.

Очувот или маштеата, посвоителот или хранителот, што ги исполнуваат условите за признавање на правото на фамилијарна инвалиднина, имаат предимствено право од родителот кој не ги извршувал родителските должности.

Член 18

Дедото и бабата имаат право на фамилијарна инвалиднина ако ни членовите на потесната фамилија ни родителите односно другите лица од членот 8 став 1 точка 2 на овој закон не примаат фамилијарна инвалиднина.

Ако фамилијата ја составуваат дедо и баба по татко и дедо и баба по мајка, првенствено право на фамилијарна инвалиднина имаат оние што се грижеле за подигање и воспитување на лицето од кое го изведуваат своето право односно оние што ги издржувало тоа лице.

Член 19

На воен инвалид од војните кој ги исполнува и условите за здобивање со правото на фамилијарна инвалиднина, му припаѓа фамилијарна инвалиднина ако ниеден друг член на фамилијата од членот 8 на овој закон не прима фамилијарна инвалиднина по исто лице.

Член 20

На уживателите на фамилијарна инвалиднина, како и на воените инвалиди од војните — уживатели на фамилијарната инвалиднина од членот 19 на овој закон, што ги исполнуваат условите за здобивање со правото на фамилијарна инвалиднина по две или повеќе лица им припаѓа фамилијарна инвалиднина во ненамален износ по секое од тие лица.

Член 21

На родителот — уживател на фамилијарна инвалиднина кој под околностите од чл. 1 и 2 на овој закон изгубил единствено дете, како и на родителот што имал повеќе деца, та едно изгубил под тие околности а другите деца ги изгубил како граѓански жртви на војната (фашистичкиот терор, воените операции, бомбардирања и сл.), му припаѓа фамилијарна инвалиднина зголемена за 50%, под услов ниедно од тие деца да не оставило пород и тој родител да нема други деца.

б) Дополнок за неџа и. помош од друго лице

Член 22

На воен инвалид од војната од I група му припаѓа покрај инвалиднината и додаток за неџа и помош од друго лице во износ од 6.000 динари месечно.

На воениот инвалид од војните од претходниот став што е сместен во здравствена или друга установа во која му е обезбедена неџа и помош од друго лице, не му припаѓа додатокот од претходниот став за времето што ќе го проведе во тие установи подолго од еден месец, освен во случај кога самиот ги поднесува трошоците за сместување и исхрана,

в) Инвалидски додаток

Член 23

Право на инвалидски додаток имаат уживателите на лична и фамилијарна инвалиднина кои, со оглед на способноста за стопанисување и на имотната состојба и приходите на уживателот и на определени роднини, се упатени исклучиво или претежно да се издржуваат од инвалидските надлежности и кои во тој поглед ги исполнуваат посебните услови предвидени со овој закон и врз основа на него донесените прописи.

Височината на инвалидскиот додаток зависи од имотната и фамилијарната состојба и од приходите (став 1) и изнесува:

1) за воените инвалиди од војните од I до IV група — најмалку 3.500, а најмногу 8.500 динари месечно;

2) за воените инвалиди од војните од V до X група — најмалку 3.500 а најмногу 5.500 динари месечно;

3) за уживателот на фамилијарна инвалиднина — најмалку 1.000, а најмногу 6.500 динари месечно.

Поблиски услови за здобивање со правото на инвалидски додаток во смисла на ставот 1 на овој член, како и височината на инвалидскиот додаток во границите определени во претходниот став, ги утврдува Сојузниот извршен совет со свои прописи.

На уживателите на лична и фамилијарна инвалиднина кои постојано живеат во странство може покрај инвалиднината, место инвалидски додаток да им се додели посебен инвалидски додаток под условите и во износот што ќе ги определи Сојузниот извршен совет со свои прописи.

Член 24

На соуживателите на фамилијарна инвалиднина, без оглед на нивниот број, како и на уживателите на повеќе инвалиднини по разни основи (чл. 19 и 20), им припаѓа еден инвалидски додаток чија височина се определува со прописите донесени во смисла на членот 23 став 2 од овој закон.

Член 25

Децата што имаат еден родител не можат да примаат инвалидски додаток додека им се исплатува додатокот на деца. Овие деца примаат еден од тие дополтоци по сопствен избор.

Децата-уживатели на фамилијарна инвалиднина што останале без двата родитела, имаат право на инвалидски додаток покрај правото на додаток на деца.

Член 26

Со цел за школување и други видови оспособување за самостоен живот и работа на децата од загинати, умрени или исчезнати под околностите од

чл. 1 и 2 на овој закон, Сојузниот извршен совет може да определи со свои прописи, по исклучок од чл. 23 до 25 на овој закон, за тие деца поповолни услови за здобивање со правото на инвалидски додаток и за определување на височината на тој додаток.

г) Дополток на деца

Член 27

Воените инвалиди од војните од I до VII група, како и децата — уживатели на фамилијарна инвалиднина, имаат право на додаток на деца во височината и под условите определени со посебни прописи за додатокот на деца на работниците и службениците.

д) Заедничка одредба за инвалидските принадлежности

Член 28

Стасаните инвалидски принадлежности и другите парични примања, што останале неисплатени поради смрт на уживателот, можат да се наследуваат.

Член 29

Инвалидските принадлежности не можат да се оданочуваат во ниеден вид.

Член 30

Инвалиднината и инвалидскиот додаток можат да бидат предмет на извршување заради обезбедување или на присилна наплата само за определени побарувања, и тоа:

- 1) до половина — за законска издршка;
- 2) до една третина — за побарување на државата, стопански организации, задруги и кредитни установи.

2. Здравствена заштита

Член 31

Воените инвалиди од војните имаат право на здравствена заштита во случај на оболување, без оглед дали се во врска со воениот инвалидитет, и за сето време додека им е потребна таа заштита.

Здравствената заштита во смисла на овој закон опфаќа:

- 1) лекарски преглед и лекување во здравствени установи и во станот на болниот;
- 2) давање лекови и други лековити средства и санитарски материјали потребни за лекување;
- 3) лекарска и друга стручна нега и помош пред, за време и по раѓањето во здравствените установи и во станот на родилката;
- 4) нега на забите (вадење, лекување и пломбирање на забите);
- 5) давање протези и други ортопедски помошни и санитарни справи;
- 6) заботехничка помош и забни протетички средства;
- 7) лекување во природни лекувалишта со потполна исхрана.

Член 32

Уживателите на фамилијарна инвалиднина имаат право на здравствената заштита од членот 31 став 2 точ. 1 до 4 на овој закон, и тоа:

- 1) ако покрај инвалиднината примаат и инвалидски додаток или додаток на деца;
- 2) ако се членови на фамилија од загинали народни херои;
- 3) ако уживаат инвалиднина по две или повеќе лица;
- 4) ако како родители примаат зголемена инвалиднина (член 21).

Децата што имаат право на здравствена заштита во смисла на претходниот став, имаат право и на протези и други ортопедски помагала и санитарни справи.

Член 33

Правото на здравствена заштита од членот 31 став 2 точ. 1 до 4 на овој закон го имаат воените

инвалиди од војните од I до VII група и за членовите на потесната фамилија, и тоа под условите што ги определува Сојузниот извршен совет со свои прописи.

Член 34

Лицата што имаат право на здравствена заштита според овој закон и според прописите за социјално осигурување, можат да го користат ова право само по едниот основ, и тоа по сопствен избор.

Член 35

На уживател на инвалидски додаток кој се наоѓа на лекување во стационарна здравствена установа ако има на издржување членови на фамилијата од членот 8 на овој закон што не се со него соживатели на инвалидскиот додаток, за време на лекувањето во таква установа подолго од еден месец му се исплатува 50% од инвалидскиот додаток, а ако нема на издржување такви членови на фамилијата, не му припаѓа инвалидски додаток за тоа време.

Ако во случајот од претходниот став на уживателот му припаѓа инвалидски додаток заедно со други лица, на другите соживатели на инвалидскиот додаток (член 24) им се исплатува тој додаток во ненамален износ.

Член 36

Сојузниот извршен совет ќе донесе поблиски прописи за користење на правото на здравствена заштита според овој закон.

3. Рехабилитациј

Член 37

Воените инвалиди од војните имаат право на медицинска и професионална рехабилитација со цел за оспособување за вршење на поранешното или друго соодветно занимање, ако според опшното образование, годините на возраста, здравствената состојба или другите околности имаат услови за успешна рехабилитација.

Рехабилитацијата на воените инвалиди од војните се спроведува на начинот, под условите и на местата што се предвидени за рехабилитација на инвалидите на трудот според прописите за социјално осигурување.

Член 38

На воените инвалиди од војните што се од надлежниот орган упатени на рехабилитација, а на кои со оглед на нивната имотна и фамилијарна состојба, местото во кое се врши рехабилитацијата и другите околности, им е потребна за таа цел посебна материјална помош, ќе им се исплатува за тоа време соодветно материјално обезбедување во височината и под условите што ги определува Сојузниот извршен совет со свои прописи.

Член 39

Право на рехабилитација во смисла на членот 37 од овој закон имаат и децата од загиналите, умрените или исчезнатите под околностите од членот 2 став 1 точка 1 на овој закон што станале неспособни за работа до наполнетата 16-годишна возраст или подоцна за време на редовното школување, но најдоцна до наполнетата 23-годишна возраст, ако постојат услови тие деца со рехабилитација да се оспособат за самостоен живот и работа.

4. Право на запослување и посебна заштита во работниот однос

Член 40

Запослувањето на воените инвалиди од војните рехабилитирани во смисла на членот 37 на овој закон, како и на другите воени инвалиди од војните што бараат запослување, се спроведува според посебните прописи што ги донесува Сојузниот извршен совет.

Воените инвалиди од војните се под посебна заштита во поглед на престанокот на работниот

однос, согласно со прописите што важат за запослените инвалиди на трудот.

5. Право на посебни погодности при здобивањето со правата од инвалидското и пензионото осигурување

Член 41

Воените инвалиди од војните од I до VI група — осигуреници на социјалното осигурување, како и фамилиите на работниците и службениците на загинатите, умрените или исчезнатите под околностите од членот 2 став 1 точка 1 и став 2 на овој закон, уживаат посебни погодности во здобивањето со правата од инвалидското и пензионото осигурување во поглед на пропишаните услови за должината на работниот стаж и за определените години на возраста.

Правата на посебни погодности во смисла на претходниот став се утврдуваат со прописите за инвалидското и пензионото осигурување.

6. Право на помош за опрема на новородено дете

Член 42

На жените-воени инвалиди од војната од I до VII група им припаѓа право на помош за опрема на новородено дете во височината и под условите предвидени во прописите за социјалното осигурување.

Правото на помош за опрема на новородено дете го има и воениот инвалид од војната од I до VII група во случај кога ќе роди неговата жена.

7. Право на бесплатно и повластено возење и други повластици

Член 43

Воените инвалиди од војните и другите уживатели на инвалидски права имаат право на бесплатно возење на железници, автобуси и поморски или речни бродови во домашниот јавен сообраќај кога патуваат со цел за здобивање со правата според овој закон (на лекарски комисиски преглед со цел за утврдување на воениот инвалидитет односно неспособноста за стопанисување), како и кога се со цел за лекување, лекарски преглед, снабдување со протези, рехабилитација или користење на други инвалидски права упатени односно повикани од страна на надлежните органи.

Воените инвалиди од војните и уживателите на фамилијарна инвалиднина, кога патуваат по приватна работа, имаат право на повластено возење по намалената тарифа во случаите и под условите предвидени со посебни прописи.

Член 44

Придружникот на воен инвалид од војните од I група има право на бесплатно возење во сите случаи кога инвалидот патува бесплатно или со повластено возење.

Право на бесплатно возење имаат и придружниците на воените инвалиди од војните од II до X група, како и придружниците на другите уживатели на инвалидски права кога патуваат бесплатно во смисла на членот 43 став 1 на овој закон, ако е по оценка од надлежниот лекар на јавната здравствена служба односно по оценка од лекарската комисија или здравствената установа потребен придружник за време на патувањето.

За децата до наполнетата 14 година се смета дека во секој случај е погребен придружник за време на патувањето во смисла на членот 43 став 1 на овој закон.

Член 45

Подоблики прописи за користење на правото на бесплатно и повластено возење донесува Сојузниот извршен совет или органот што ќе го овласти тој.

Член 46

Кога здобивањето или определувањето на кое и да е право според посебни прописи зависи од приходите, инвалиднината што припаѓа според овој

закон не се зема како приход при одлучувањето за односното право.

Член 47

Воените инвалиди од војните, децата-уживатели на фамилијарна инвалиднина, како и децата на уживателите на лична инвалиднина до наполнетата 25-годишна возраст, не плаќаат такси во врска со школувањето и полагањето на испити во сите училишта, на факултетите и академните

Член 48

Воените инвалиди од војните од I до IV група не плаќаат такси за регистрација и користење на моторните и другите возила што им служат исклучиво за нивно лично превезување.

За пратките на протези и на други ортопедски помагала не се плаќа поштарина ниту трошоците за превезување со железница и со бродови.

8. Надоместок и помош во случај на смрт

Член 49

Во случај на смрт на воен инвалид од војните од I до IV група, како и во случај на смрт на воен инвалид од војните од V до X група кој примал инвалидски додаток, на фамилијата односно на членот на фамилијата што извршил закопот на умрениот му припаѓа надоместок на име трошоци за закопот.

Ако закопот не го извршила фамилијата на умрениот, надоместокот на име трошоци за закопот ѝ припаѓа на установата односно на лицето што го извршило закопот.

Надоместокот на трошоците за закопот се исплатува во височина на надоместокот кој според прописите за социјалното осигурување се исплатува во случај на смрт на осигуреник.

Ако за ист случај припаѓа надоместок на трошоците за закопот и според прописите за социјалното осигурување, фамилијата односно установата или друго лице може ова право да го оствари само по еден основ.

Член 50

На членовите на фамилијата (член 8) на умрениот воен инвалид од војните со кои тој живеел во заедничко домаќинство им припаѓа посмртна помош во износ на неговата двомесечна инвалиднина.

9. Почеток, траење и престанок на инвалидските права

Член 51

Инвалиднината и додатокот за неа и помош од друго лице припаѓаат од денот на исполнувањето на условите за признавање на тие права, ако е барањето поднесено во рок од три месеци од денот на исполнувањето на условите. Ако е барањето поднесено по истекот на овој рок, овие права припаѓаат од првиот ден на наредниот месец по поднесувањето на барањето.

Правото на инвалидски додаток припаѓа од првиот ден на наредниот месец по поднесувањето на барањето за инвалидски додаток.

Правото на додаток на деца припаѓа од денот определен со прописите за додатокот на деца.

Другите инвалидски права можат да се користат само во случаите настанати по донесувањето на решението за признавање на правото на инвалиднина.

Член 52

Инвалидските права признаени според овој закон траат додека постојат условите пропишани со закон за здобивање и уживање на тие права.

Член 53

Странски државјанин што не престојува на територијата на Југославија има право, под условите од членот 6 став 1 на овој закон, на инвалиднина, додаток за неа и помош од друго лице и посебен инвалидски додаток предвиден во членот 23 став 4 на овој закон.

Член 54

Правото на фамилијарна инвалиднина и другите инвалидски права ги губи вдовицата и децата со стапување во брак.

Правото на фамилијарна инвалиднина и другите инвалидски права ги губи вдовицата што ги оставила децата со кои ужива фамилијарна инвалиднина и го заоставила нивното издржување, подигање и воспитување. Овие права се воспоставуваат кога ќе престанат околностите што го предизвикале губењето на правата.

Член 55

Воените инвалиди од војните и другите лица што уживаат инвалидски права според овој закон ги губат инвалидските права трајно:

1) ако се осудени на казната смрт;
2) ако се осудени за делата и на казната што се предвидени во членот 7 став 1 точ. 3 и 4 на овој закон;

3) ако им е со решение одземено југословенското државјанство.

Инвалидските права не можат да ги остваруваат ниту членовите на фамилијата на воениот инвалид од војните што ги изгубил инвалидските права според одредбите од претходниот став.

Член 56

Ако е воен инвалид од војните или друго лице што ужива право на инвалидски додаток осуден со судска пресуда на казната затвор до 6 месеци, се исплатува за времето додека се наоѓа на издржување на казната преку еден месец 50% од инвалидскиот додаток, ако има на издржување членови на фамилијата од членот 8 на овој закон, а ако нема на издржување такви членови на фамилијата, не му припаѓа инвалидскиот додаток за тоа време. Ако во ваков случај на уживателот му припаѓа инвалидски додаток заедно со други лица, на другите соуживатели на инвалидскиот додаток им се исплатува тој додаток во ненамален износ.

Ако е воен инвалид од војните или друго лице што ужива инвалидски права според овој закон осудено со судска пресуда на казната затвор подолга од шест месеци или на казната строг затвор, не му припаѓаат инвалидските права за времето додека се наоѓа на издржување на казната.

Органот надлежен за решавање за инвалидските права од членот 59 став 2 на овој закон може да определи на членовите на фамилијата на воениот инвалид од војните од I до VII група кој се наоѓа на издржување на казната затвор или строг затвор да им се исплатува за тоа време износ во височина на инвалидските принадлежности на кои тие би имале право во случај на негова смрт, но најмногу до износот на неговите инвалидски принадлежности, ако таков воен инвалид од војните не е осуден поради кривично дело против народот и државата или кривично дело од користољубие со кое му е нанесена штета на општонародниот имот.

Ако воен инвалид или друго лице што ужива инвалидски права според овој закон се наоѓа во истражен затвор, на фамилијата што ја издржува уживателот ѝ се исплатува половина од неговата инвалиднина и од инвалидскиот додаток. Задржаната половина од инвалидските принадлежности му се исплатува на уживателот дополнително ако кривичната постапка биде со правосилна одлука задрена или ако уживателот со правосилна пресуда биде ослободен од обвинението односно ако обвинението против него биде одбиено, но не поради ненадлежност на судот.

Член 57

Инвалидските права признаени според овој закон не можат да се пренесат врз друго лице.

Примањата според овој закон, освен инвалиднината и инвалидскиот додаток, не можат да бидат предмет на извршување.

Глава III

ОСТВАРУВАЊЕ НА ИНВАЛИДСКИТЕ ПРАВА

Член 58

Работите во врска со остварувањето на инвалидските права според овој закон ги вршат во рамките на надлежностите определени со закон и со други прописи сојузните, републичките (покраинските, обласните), околните и општинските органи на управата надлежни за работите на социјалната заштита.

Член 59

Органот на управата на народниот одбор на општината надлежен за работите на социјалната заштита решава во прв степен:

- 1) за правото на користење на здравствената заштита, освен за правото на лекување во природни лекувалишта и правото на ортопедски помагала;
- 2) за правото на користење бесплатно и повластено возење и други повластици;
- 3) за правото на надоместок и помош во случај на смрт;
- 4) за правото на помош за опрема на новородено дете.

За сите други инвалидски права според овој закон во прв степен решава органот на управата на народниот одбор на околицата надлежен за работите на социјалната заштита.

Член 60

Работите во врска со остварувањето на инвалидските права што се вршат во управната постапка, ги вршат органите на управата на народниот одбор на околицата надлежен за работите на социјалната заштита, ако со посебен сојузен пропис одделни такви работи не се ставени во надлежност на некој друг орган од членот 58 од овој закон.

Член 61

Во постапката за остварување на инвалидските права се применуваат одредбите од Законот за општата управна постапка, ако со овој закон не е пропишано поинаку.

Член 62

Во вршењето на работите во врска со остварувањето на инвалидските права надлежните органи користат помош и соработка од Сојузот на воените инвалиди од војните на Југославија.

Член 63

Утврдувањето на воениот инвалидитет во постапката за признавање на инвалидските права се врши по прибавениот наод и мислење од лекарските комисији определени според овој закон.

Кога е за донесување на решението за инвалидските права потребно да се утврди неспособноста за стопанисување, решението се донесува по прибавен наод и мислење од лекарските комисији од претходниот став.

По исклучок од претходните ставови, кога се решава за правото на рехабилитација (чл. 37 и 39), решението се донесува по прибавено мислење од комисиите, кои според прописите за инвалидското осигурување даваат мислења за рехабилитацијата на инвалидите на трудот.

Член 64

Лекарската комисија која во смисла на членот 63 ст. 1 и 2 од овој закон им дава наод и мислење на органите што решаваат за инвалидските права во прв степен, се состои од три члена, и тоа: од двајца лекари, од кои еден е специјалист за хирургија, и од претставник на Сојузот на воените инвалиди од војните на Југославија.

Седиштата на лекарските комисији од претходниот став и подрачјата на кои тие ја вршат својата дејност ги определува и членовите на комисијата ги именува советот за социјална заштита на народната република (покраина, област).

Член 65

Лекарската комисија која им дава наод и мислење на органите што решаваат за инвалидските

права во втор степен се состои од пет членови, и тоа: од четири лекари-специјалисти и од претставник на Сојузот на воените инвалиди од војните на Југославија. Членовите на оваа Комисија ги именува советот за социјална заштита на народната република (покраина, област).

Советот за социјална заштита на народната република може, по потреба, да формира две или повеќе комисии од претходниот став, во кој случај на секоја од нив ќе ѝ го определи делокругот и подрачјето на кое ја вршат својата надлежност.

Член 66

Лекарските комисии од претходните ставови даваат свое мислење за процентот на воениот инвалидитет и за неспособноста за стопанисување согласно со прописите што ги донесува Сојузниот извршен совет врз основа на членот 3 став 3 и членот 9 став 3 на овој закон.

Член 67

Решението донесено во прв степен со кое се признаваат инвалидските права по основот на болест во случаите наведени во членот 4 и членот 81 ст. 2 и 3 на овој закон подлежи на ревизија.

Ревизијата ја врши републичкиот (покраинскиот, обласниот) орган на управата надлежен за работите на социјалната заштита. Ако е против решението донесено во прв степен изјавена жалба, ревизијата се врши при решавањето за жалбата.

Органот што го донесол решението од ставот 1 на овој член е должен по истекот на рокот за жалба да му го достави таквото решение на органот надлежен за ревизија заедно со списите на предметот. Ако е против решението изјавена жалба, кон списите се приклучува и жалбата.

Член 68

Во вршењето на ревизија републичкиот (покраинскиот, обласниот) орган на управата надлежен за работите на социјалната заштита го разгледува предметот и, по прибавеното мислење од лекарската комисија од членот 65 на овој закон, дава согласност на решението или го укинува.

Решението во вршењето на ревизијата може да се укине ако е со него повреден закон во корист на странката.

Член 69

Решението донесено во прв степен со кое се признаваат инвалидските права во случаите наведени во членот 67 на овој закон, против кое не е изјавена жалба — конечно е кога е во вршењето на ревизијата дадена согласност за него.

Ако републичкиот (покраинскиот, обласниот) орган на управата надлежен за работите на социјалната заштита во рок од 60 дена во извршувањето на ревизијата не го укине решението против кое не е поднесена жалба, се смета дека дал согласност.

Член 70

Кога републичкиот (покраинскиот, обласниот) орган на управата во вршењето на ревизијата ќе го укине решението, органот на управата чие решение е укинато е должен по службена должност повторно да ја спроведе постапката и да донесе ново решение, земајќи го за основ дополнително прибавеното мислење од лекарската комисија од членот 65 став 1 на овој закон и постапувајќи во сè според разлозите наведени во образложението од решението за укинување.

Во поглед на новото решение од претходниот став согласно важат сите одредби што се однесуваат на ревизијата донесени во постапката започната по барање од странката.

Член 71

Ако по донесувањето на конечното решение за инвалидските права кај воен инвалид од војните настапат промени што го менуваат порано утврдениот процент на воениот инвалидитет, за инвалидските права во врска со настанатата промена се решава во постапката што се започнува по барање од странката или по службена должност.

Барањето за ново определување на инвалидските права во смисла на претходниот став, се зема во постапка ако странката стори веројатно дека настапила промена од влијание врз нејзините инвалидски права.

По барањата од ставот 1 на овој член решава органот надлежен за решавање за инвалидските права во прв степен.

Член 72

Постапката во инвалидските предмети завршена со решение против кое нема редовно правно средство во управната постапка може да се обнови и по истекот на сроковите предвидени за обнова на постапката во Законот за општата управна постапка.

Кога во обновената постапка поранешното решение се заменува со ново, правните последици на таквото решение дејствуваат од денот на поднесеното барање за обнова, кога е постапката за обнова започната по повод на барање од странката, а од денот на донесувањето на новото решение — кога е постапката за обнова започната по службена должност.

Член 73

Решенијата со кои се признаваат инвалидските пренадлежности или други парични примања се извршуваат по службена должност.

Решенијата за инвалидските права од претходниот став ги извршува органот на управата на народниот одбор на околијата надлежен за работите на социјална заштита.

Решенијата во постапката за остварување на инвалидските права донесени во прв степен, се извршни и пред низната правосилност.

Секретаријатот за социјална заштита на Сојузниот извршен совет донесува поблиски прописи за начинот на исплатата на инвалидските пренадлежности или на други парични примања.

Член 74

Трошоците во врска со спроведувањето на постапката за остварување на инвалидските права, освен трошоците на самата странка, ги поднесува органот што ја води постапката.

Странката по чие барање е започната постапката, ги поднесува самата своите трошоци во врска со постапката.

Член 75

Во постапката за остварување на инвалидските права не се плаќа такса за поднесоците и другите прилози, како ниту за решенијата и другите акти и дејствија во постапката.

Глава IV

ПРЕОДНИ И ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ

Член 76

Инвалидските права според овој закон се признаваат и:

1) на лице што добило рана, повреда, озледа или болест вршејќи должност за целите на безбедноста и народната одбрана, или по повод вршењето на оваа должност, од 15 мај 1945 до 31 декември 1947 година, па поради тоа кај него настапило оштетување на организмот за најмалку 20%;

2) на фамилијата, на родителите односно на детото и бабата од лицето што загинало или умрело од рана, повреда, озледа или болест добиена под околностите наведени во предната точка, односно што ќе умре како инвалид од I до VII група заклучно.

Барањата за признавање на инвалидските права по основот на болест добиена под околностите од точката 1 на претходниот став и барањата за признавање на инвалидските права од точката 2 на претходниот став, поднесени по 31 декември 1952 година, нема да се земаат во постапка.

По исклучок од одредбата на претходниот став, Секретаријатот за социјална заштита на Сојузниот извршен совет може да одобри да се земе во постапка барањето за признавање на инвалидските права од ставот 1 на овој член поднесено по 31

декември 1952 година, ако најде дека е во прашање особено оправдан случај.

Член 77

Инвалидските права според овој закон ги имаат и иселениците повратници југословенски државјани, што се признаени за воени инвалиди од војните на сојузничките земји од Првата светска војна и Втората светска војна.

Инвалидите од претходниот став не можат да примаат инвалидски принадлежности по основот на правата од претходниот став додека примаат инвалидски принадлежности од некоја странска земја.

Член 78

Инвалидските права според овој закон ги имаат и странските државјани што станале воени инвалиди од војните во состав на бившата српска или бившата црногорска војска.

Член 79

Инвалидските права според овој закон ги имаат и лицата кои според Договорот за мир со Италија станале југословенски државјани, и тоа:

1) на кои со одлуки од италијанските државни органи им е признаено својството на воен инвалид од војните поради оштетување на организмот во војната 1914—1918 година;

2) кои според одлуки од италијанските државни органи ги изведуваат своите инвалидски права од напред наведените умрени воени инвалиди од војните, или од лица што на воена должност во војната 1914—1918 година загинале или исчезнале.

Член 80

Барањата за признавање на инвалидските права по основот на болест добиена под околностите од членот 2 став 1 точка 2 на овој закон поднесени по 8 декември 1946 година нема да се земаат во постапка.

Член 81

Барањата за признавање на инвалидските права по основот на болест добиена под околностите од членот 2 став 1 точ. 1 и 3 на овој закон поднесени по 31 декември 1952 година нема да се земаат во постапка.

По исклучок од одредбата од претходниот став Секретаријатот за социјална заштита на Сојузниот извршен совет, ако најде дека е во прашање особено оправдан случај, може да одобри да се земе во постапка барањето за признавање на инвалидските права по основот на болест добиена под околностите од членот 2 став 1 точка 1 на овој закон поднесено по 31 декември 1952 година, ако подносителот на барањето вршел воена должност, или други должности за воени цели, или за целите на државната безбедност, најмалу една и пол година.

Инвалидските права по основот на болест добиена под околностите од членот 2 став 1 точ. 1 и 3 на овој закон по барањата поднесени по 30 јуни 1950 година, како и по барањата за кои во смисла на претходниот став е дадено одобрение за исклучително земање во постапка, ќе се признаат само во случаите кога кон барањето се поднесени или дополнително прибавени писмени докази за постоењето на болести кои потекнуваат од времето на војна или најдоцна за две години по престанокот на непријателствата.

Член 82

Одредбите од чл. 80 и 81 на овој закон важат и за постапката по барањата за признавање на инвалидските права по основот на контузија која не оставила видни траги.

Член 83

Барањата за признавање на инвалидските права на членовите на фамилиите од лицата загинали, умрени или исчезнати под околностите од чл. 1 и 2 на овој закон поднесени по 31 декември 1952 година, нема да се земаат во постапка.

По исклучок од одредбата од претходниот став, Секретаријатот за социјална заштита на Сојузниот

извршен совет може да одобри да се земе во постапка барањето за признавање на инвалидските права од претходниот став поднесено по 31 декември 1952 година, ако најде дека е во прашање особено оправдан случај.

Член 84

На лицата кои според досегашните прописи немале право на инвалиднина или го имале па им престанало, а кои тоа право го имаат според одредбите од овој закон, им припаѓаат инвалидските права од денот на влегувањето во сила на овој закон ако барањето го поднесат во рок од три месеци сметајќи од тој ден, а ако барањето го поднесат по истекот на тој рок, инвалидските права им припаѓаат од првиот ден на наредниот месец по поднесувањето на барањето.

Барањата за признавање на правото на фамилијарна инвалиднина во случаите од претходниот став ќе се земаат во постапка и без посебно одобрение од членот 83 на овој закон, ако бидат поднесени во рок од две години од влегувањето во сила на овој закон.

Член 85

На уживателите на фамилијарна инвалиднина — деца на кои со денот на влегувањето во сила на овој закон им престануваат инвалидските права, ќе им се исплатуваат инвалидски принадлежности уште за три месеци по влегувањето во сила на овој закон.

На уживателите на фамилијарна инвалиднина — родители кои на денот на влегувањето во сила на овој закон не живееле во исто домаќинство со вдовицата од загинато, умрено или исчезнато лице ќе им се исплатуваат инвалидските принадлежности уште за една година, сметајќи од денот кога на вдовицата која според досегашните прописи немала право на фамилијарна инвалиднина, ќе ѝ биде тоа право признаено според одредбите од овој закон.

Уживателите на фамилијарна инвалиднина од претходниот став можат додека примаат инвалидски принадлежности да ги користат и другите инвалидски права.

Член 86

Со денот на влегувањето во сила на овој закон се укинуваат и престануваат со работа:

1) инвалидските комисии кои според досегашните прописи биле надлежни за решавање во прв степен за инвалидските права;

2) комисиите за инвалидски додатоци кои според досегашните прописи биле надлежни за решавање за инвалидскиот додаток и за додатокот на деца.

Работите на инвалидските комисии (став 1 точка 1) и работите на комисиите за инвалидски додатоци (став 1 точка 2) ги преземаат органите на управата на народниот одбор на околицјата надлежни за работите на социјалната заштита.

Член 87

Уште шест месеци по влегувањето во сила на овој закон Врховната инвалидска комисија ќе решава:

1) по жалбите изјавени против решенијата донесени во прв степен од страна на инвалидските комисии (член 86 став 1 точка 1);

2) по барањата за обнова односно ревизија на постапката завршена со решение од Врховната инвалидска комисија.

Со истекот на рокот од претходниот став Врховната инвалидска комисија се укинува и престанува со работа, а предметите по кои не е завршена постапката кај неа ќе ги преземе во постапка како второстепен орган републичкиот (покраинскиот, обласниот) орган на управата надлежен за решавање по инвалидските предмети во втор степен според овој закон.

Член 88

Со влегувањето во сила на овој закон престануваат да важат:

1) чл. 1—7, чл. 9—14, членот 156, чл. 17 и 18, чл. 20—22а; чл. 24—26, членот 28 и чл. 31—40 од Уредбата за инвалидските принадлежности („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 33/52, 36/54 и 53/56);

2) членот 14 од Уредбата за измени и дополне- нија на Уредбата за инвалидските принадлежности („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 53/56);

3) Уредбата за признавање на инвалидските права на лицата онеспособени при вршењето на должноста за целите на државната безбедност и народната одбрана („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 40/50);

4) одредбите на други прописи донесени врз основа на Законот за воените инвалиди од војните, доколку се во спротивност со одредбите од овој за- кон;

5) одредбите од другите прописи што се во спро- тивност со одредбите од овој закон.

Член 89

Овој закон влегува во сила по истекот на три- есет дена од денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

450.

Врз основа на точката 3 од Одлуката за доде- лување средства од стопанските резерви на феде- рацијата за давање дотација на производителите на кокс („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 30/57), Со- јузниот извршен совет донесува

ОДЛУКА

ЗА ДАВАЊЕ ДОТАЦИЈА ВО ВИД НА РЕГРЕС НА ПРОИЗВОДИТЕЛИТЕ НА КОКС

1. Од средствата на стопанските резерви на фе- дерацијата им се одобрува на производителите на кокс регрес во износ од 2.951 динари за секоја уве- зена тона јаглен за коксирање потрошена во 1957 година

2. Поблиски прописи за спроведување на оваа одлука ќе донесе сојузниот Државен секретаријат за работи на финансните.

3. Оваа одлука влегува во сила осмиот ден по објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Р. п. бр. 252

16 јули 1957 година

Белград

Сојузен извршен совет

Секретар,

Потпретседател,

Велько Зековиќ, с. р.

Родољуб Чолаковиќ, с. р.

451.

Врз основа на чл. 71 и 72 од Основниот закон за филмот („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 17/56), Сојуз- ниот извршен совет донесува

ОДЛУКА

ЗА ПРИКАЖУВАЊЕ НА ДОМАШНИ ФИЛМОВИ

I. Претпријатијата за прикажување на филмови се должни во текот на секоја година да прикажат определен број домашни играни филмови и да одр- жат определен број претстави на кои ќе бидат при- кажани домашни играни филмови.

II. Бројот на домашните играни филмови што претпријатие за прикажување на филмови е дол- жно да ги прикаже во смисла на претходната точ- ка, не може да биде помал од 10% од вкупниот број на домашните и странските играни филмови што ги прикажало во претходната година.

III. Бројот на претставите што претпријатието за прикажување на филмови е дол- жно да ги прикажат во смисла на претходната точка не може да биде по- мал од 15% од вкупниот број на претставите што претпријатието ги одржало во претходната година.

III. Бројот на домашните играни филмови што претпријатијата за прикажување на филмови се должни да ги прикажат и бројот на претставите

што тие се должни да ги одржат во смисла на точ- ката I од оваа одлука, го утврдува Секретаријатот за просвета и култура на Сојузниот извршен совет кон крајот на секоја година за наредната година.

При утврдувањето на бројот на домашните играни филмови односно на бројот на претставите Се- кретаријатот за просвета и култура на Сојузниот извршен совет е должен да го земе предвид:

1) бројот на домашните играни филмови про- изведени во изминатата година;

2) бројот на странските играни филмови кои во наредната година треба да се увезат во земјата;

3) вкупниот број на домашните и странските филмови што претпријатијата за прикажување на филмови ги прикажале во изминатата година како и вкупниот број на претставите што тие во текот на изминатата година ги одржале.

IV. Бројот на домашните играни филмови што претпријатието за прикажување на филмови ги при- кажало во летната сезона (од 1 април до 30 сеп- тември), не смее да биде поголем од бројот на до- машните играни филмови што ги прикажало во зимската сезона (од 1 октомври до 31 март)

Ако претпријатието во летната сезона прика- жало поголем број домашни филмови отколку во зимската сезона, се смета дека тоа во летната се- зона прикажало онолкув број домашни играни фил- мови колкав број на такви филмови прикажало во зимската сезона.

V. Претпријатието за прикажување на филмо- ви е должно за прикажување на секој одделен до- машен игран филм, што во смисла на точката I од оваа одлука е должно да го прикаже во текот на годината, да одржи најмал број претстави кој се добива кога вкупниот број на претставите што тоа претпријатие ги одржало во претходната година ќе се подели со вкупниот број на домашните и странските играни филмови што ги прикажало во истата година.

VI. Претпријатието за прикажување на филмо- ви кое држи на репертоар одделен домашен игран филм повеќе од три дена, може да го симне од ре- пертоарот само ако во текот на три дена прикажу- вање едно по друго на тој филм просечниот број на посетителите во еден ден биде под 40% од вкупниот број на местата во салата во која се прикажува филмот.

VII. Ако претпријатието за прикажување на филмови ја исполни обврската во поглед на прика- жувањето на определен број домашни играни фил- мови, но при тоа не ја исполни и обврската во по- глед на одржувањето на определен број претстави на кои треба да прикаже домашни играни филмови, е должно бројот на домашните играни филмови што ќе се прикажат во текот на годината да го зголеми за толку колку е потребно со нивното при- кажување да ја исполни и обврската во поглед на одржувањето на определен број претстави.

VIII. Претпријатијата за прикажување на фил- мови што дневно одржуваат повеќе од три попладнев- ни претстави се должни на определен број претста- ви да прикажат, покрај домашни или странски игран филм, и една домашна филмска новост или еден домашен краткометражен филм. При тоа, бро- јот на претставите на кои ќе се прикажат домашни краткометражни филмови не смее да биде помал од една третина на вкупниот број на претставите на кои се тие должни во текот на годината да прика- жат еден домашен краткометражен филм или едни домашни филмски новости.

Другите претпријатија за прикажување на фил- мови се должни на определен број претстави што ќе ги одржат во текот на годината да прикажат, по- крај домашен или странски игран филм, и по едни домашни филмски новости и по еден домашен крат- кометражен филм.

Бројот на претставите на кои претпријатијата за прикажување на филмови се должни во смисла на

претходните два става да прикажат едни домашни филмски новости или еден домашен краткометражен филм, односно една домашна филмска новост и еден домашен краткометражен филм, го утврдува Секретаријатот за просвета и култура на Сојузниот извршен совет кон крајот на секоја година за наредната година.

IX. Како краткометражни филмови во смисла на претходната точка се сметаат документарните, културно-просветните, цртаните и т. нар. кукла-филмови, како и месечните и други периодични и повремени прегледи на Југословенската народна армија.

Рекламните филмови произведени по порачка од одделни стопански и други организации заради прикажување на нивната дејност за комерцијални цели, не се сметаат како краткометражни филмови.

Кој филм се смета како рекламен филм утврдува републичката комисија за преглед на филмови, односно Сојузната комисија за преглед на филмови ако тоа првата не постои, и е должна тоа да го констатира во одобрението за прикажување на филм.

Ако комисијата најде дека некој од овие филмови има и посебно културно или пропагандно значење, може да одлучи и таков филм да се смета како краткометражен.

X. Претпријатието за прикажување на филмови е должно прикажувањето на секој домашен игран

			до	200.000	динари во износ од	350	динари
од	200.000	динари	„	500.000	„	750	„
„	500.000	„	„	1.000.000	„	1.400	„
„	1.000.000	„	„	3.000.000	„	2.200	„
„	3.000.000	„	„	6.000.000	„	5.250	„
„	6.000.000	„	„	10.000.000	„	7.550	„
„	10.000.000	„	„	20.000.000	„	11.150	„
над			„	20.000.000	„	15.800	„

Височината на надоместокот за неприкажување едни домашни филмски новости односно еден домашен краткометражен филм по претстава на која не се прикажани домашни филмски новости односно краткометражен филм изнесува една десетина од паушалниот износ на надоместокот од претходниот став.

XIV. Ако претпријатието за прикажување на филмови не ги изврши обврските од оваа одлука поради тоа што претпријатието за промет на филмови спрема него не ги извршило обврските од договорот склучен во смисла на точката XII став 1 на оваа одлука, надоместокот од претходната точка е должно да го плати претпријатието за промет на филмови.

XV. Надоместоците за неприкажување на домашни филмови во износите од точката XIII на оваа одлука претпријатијата за прикажување на филмови односно претпријатијата за промет на филмови се должни да ги уплатат на посебна сметка на Здружението на филмските производители на Југославија, а во корист на претпријатието за снимање на филмови и на установата за снимање на филмски новости.

XIV. Контролата над извршувањето на обврските за прикажување на домашни филмови ја врши органот на управата надлежен за работите на финансните на народниот одбор на општината, на чие подрачје е седиштето на претпријатието за прикажување на филмови, а врз основа на податоците за бројот на прикажаните филмови, за бројот на одржаните претстави и за остварениот промет од прикажувањето во текот на годината. Овие податоци ќе му ги достават на тој орган на крајот на секоја година претпријатијата за прикажување на филмови.

Ако органот од претходниот став установи дека претпријатието за прикажување на филмови во изминатата година не ги извршило обврските од точ-

и краткометражен филм да го рекламира на ист начин и под исти услови како што ги рекламира и странските филмови (преку печат, со претходно прикажување на одделни сцени од филмовите, со истакнување на фотографии, плакати и др.).

XI. Ако претпријатието за прикажување на филмови во свој состав има две или повеќе деловни единици (кина), должно е обврските од оваа одлука да ги исполнува посебно за секоја своја деловна единица (кино).

XII. Заради извршување на обврските од оваа одлука, претпријатијата за прикажување на филмови се должни да се грижат за набавката на домашни играни филмови и краткометражни филмови и за таа цел со претпријатијата за промет на филмови благовремено да склучуваат соодветни договори.

Претпријатијата за промет на филмови се должни да изработат ополжав број копии од домашни играни филмови и краткометражни филмови колку е потребен за да можат благовремено да се склучуваат договорите од претходниот став.

XIII. Претпријатијата за прикажување на филмови што не ќе ги извршат обврските од оваа одлука се должни да платат определен надоместок.

Височината на надоместокот за неприкажување домашен игран филм се утврдува во паушален износ за секоја неодржана претстава на домашен игран филм, и тоа за претпријатијата чиј годишен промет е:

I и VIII на оваа одлука, е должен во смисла на точката XIII од оваа одлука да ја утврди височината на надоместокот и да го повика претпријатието да го уплати утврдениот надоместок, во рок од 15 дена од денот на соопштувањето, на посебна сметка на Здружението на филмските производители на Југославија.

Органот од претходниот став е должен да го извести Здружението на филмските производители на Југославија за тоа кое претпријатие не ги извршило обврските од оваа одлука и колку има да плати на име надоместок.

VII. Ако претпријатието за прикажување на филмови смета дека не е должно да ја изврши уплатата на надоместокот од претходната точка затоа што спрема него претпријатието за промет на филмови не ги извршило своите обврски од договорот склучен во смисла на точката XII став 1 од оваа одлука, е должно во рокот од претходната точка да го известат за тоа Здружението на филмските производители на Југославија и претпријатието за промет на филмови кое спрема него не ги извршило тие обврски.

Претпријатието за промет на филмови што не ги извршило своите обврски од договорот склучен со претпријатието за прикажување на филмови во смисла на точката XII став 1, е должно да го уплати соодветниот надоместок во рок од 15 дена од денот на приемот на извештајот од претходниот став.

XVIII. Ако надоместокот за неприкажување на домашни филмови не е уплатен во сроковите од претходната точка, Здружението на филмските производители на Југославија може кај надлежниот стопански суд да побара издавање платен налог односно да поведе спор против претпријатието кое го смета како одговорно за тој надоместок.

XIX. Средствата кои во смисла на точката XV од оваа одлука се уплатени на посебна сметка на

Здружението на филмските производители на Југославија се делат меѓу претпријатието за снимање на филмови и устансвата за снимање на филмски новости сразмерно со нивното учество во производството на домашни филмови во текот на претходната година.

Начинот на распределба на средствата од претходниот став го определува управниот одбор на Здружението на филмските производители на Југославија во согласност со Секретаријатот за просвета и култура на Сојузниот извршен совет.

XX. Одредбите од оваа одлука важат и за кината во состав на стопанските и задружните организации, чија основна дејност не е прикажување на филмови, како и за кината во состав на општествените организации и установи, на кои им е одобрено прикажување на филмови врз основа на Наредбата за усевите под кои установите и општествените организации можат да прикажуваат филмови и за лицата што не се нивни работници и службеници односно членови („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 33/57).

XXI. Поблиски прописи за примена на оваа одлука донесува, по потреба, Секретаријатот за просвета и култура на Сојузниот извршен совет.

XXII. Оваа одлука влегува во сила осмиот ден по објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Р. п. бр. 276

29 јули 1957 година

Белград

Сојузен извршен совет

Го заменува Секретарот, Потпретседател,
Велимир Стојниќ, с. р. Родољуб Чолаковиќ, с. р.

452.

Врз основа на членот 15 од Основниот закон за филмот („Службен лист на ФНРЈ“, 17/56), Сојузниот извршен совет донесува

ОДЛУКА

ЗА АМАТЕРСКОТО СНИМАЊЕ НА ФИЛМОВИ

1. Како аматерско снимање на филмови во смисла на оваа одлука се смета снимањето на филмови што не се врши за комерцијални цели.

Како снимање на филм за комерцијални цели се подразбира снимањето на филм што се врши со намера за прибавување имотна корист по пат на јавно прикажување или продажба на тој филм заради негова комерцијална експлоатација.

2. Аматерско снимање на филмови можат да вршат само поединци.

3. За филмот од точката 1 на оваа одлука кој се прикажува јавно заради здобивање со имотна корист или се продаде со цел за комерцијална експлоатација важат прописите што се применуваат на филмовите снимени за комерцијални цели.

4. Поблиски прописи за примена на оваа одлука донесува, по потреба, Секретаријатот за просвета и култура на Сојузниот извршен совет.

5. Оваа одлука влегува во сила осмиот ден по објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Р. п. бр. 279

29 јули 1957 година

Белград

Сојузен извршен совет

Го заменува Секретарот, Потпретседател,
Велимир Стојниќ, с. р. Родољуб Чолаковиќ, с. р.

453.

Врз основа на членот 35 став 2 од Основниот закон за филмот („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 17/56), Сојузниот извршен совет донесува

ОДЛУКА

ЗА ЗАЕДНИЧКО ПРОИЗВОДСТВО (КОПРОДУКЦИЈА) НА ФИЛМ

I. Домашните претпријатија за снимање на филмови можат да учествуваат во заедничко производ-

ство (копродукција) на филм со странски производители на филмови под условите определени со оваа одлука.

Како заедничко производство (копродукција) на филм во смисла на оваа одлука се подразбира производството на филм во кое непосредно учествуваат едно или повеќе домашни претпријатија за снимање на филмови и еден или повеќе странски производители на филмови.

Не се смета како заедничко производство (копродукција) на филм укажување технички или други услуги на странски производители на филмови од страна на домашни претпријатија за снимање на филмови односно домашни претпријатија за техничка изработка и обработка на филмови.

II. Условите за учество на домашните претпријатија за снимање на филмови во заедничко производство (копродукција) со странски производители на филмови се:

1) сценариото на филмот да го одобрила Сојузната комисија за преглед на филмови;

2) финансискиот удел на домашните претпријатија за снимање на филмови во производните трошци на филмот да изнесува најмалку 30% од вкупниот износ на тие трошоци;

3) економско-финансиските одредби на договорот за заедничко производство (копродукција) да ги одобрило Здружението на филмските производители на Југославија;

4) да е обезбедено соодветно учество на домашни филмски работници во сите сектори од работата на заедничкото производство (копродукција) на филм.

III. Ако е во прашање заедничко производство (копродукција) на филм од голема уметничка вредност или на филм кој претставува голем спектакл, Здружението на филмските производители на Југославија може, по прибавено мислење од Сојузната комисија за преглед на филмови, да одобри финансискиот удел на домашните претпријатија за снимање на филмови да биде помал од 30% од вкупниот износ на трошоците на производството на филмот.

IV. Во заедничко производство (копродукција) на филм со странски производители на филмови домашните претпријатија за снимање на филмови треба да обезбедат, по правило, рамноправно учество на домашните филмски работници на сите сектори од работата (творечко-уметнички, организационен, технички, консултационен и др.) на производството на филмот.

Видовите и обемот на учеството на домашните филмски работници на одделни сектори од работата на заедничкото производство (копродукција) на филмот ги утврдува работничкиот совет на домашното претпријатие за снимање на филмови во согласност со филмскиот совет на претпријатието, со тоа, на секој сектор од работата да мора да учествува најмалку еден домашен филмски работник.

Ако работничкиот совет и филмскиот совет не се согласат во поглед на видовите и обемот на учеството на домашните филмски работници на одделни сектори од работата на заедничко производство (копродукција) на филмот, спорните прашања конечно ги решава арбитражната комисија, која се формира на начинот пропишан во членот 30 став 2 од Основниот закон за филмот.

V. Здружението на филмските производители на Југославија може да ги одобри економско-финансиските одредби од договорот за заедничко производство (копродукција) на филмот, дури откако ќе утврди дека сценариото на филмот го одобрила Сојузната комисија за преглед на филмови и дека работничкиот совет на домашното претпријатие за снимање на филмови, во согласност со филмскиот совет на претпријатието, ги утврдил видовите и обемот на учеството на домашните филмски работ-

ници на одделни сектори од работата на заедничко производство (копродукција) на филм.

Здружението на филмските производители на Југославија е должно во одобрението на економско-финансиските одредби од договорот за заедничко производство (копродукција) на филм да установе дека се исполнети сите услови пропишани со оваа одлука за заедничко производство (копродукција) на филм, како и за тоа да го извести државниот секретаријат за внатрешни работи на народната република на чија територија треба да се снимат филмот.

VI. Филмот што заеднички го произвеле домашни претпријатија за снимање на филмови и странски производители на филмови мора на својот почеток, на посебната мутација, да носи натпис со кој се утврдува дека филмот заеднички го произвеле домашни и странски производители на филмови. Во натписот мораат да бидат содржани полните пазиви на домашните претпријатија за снимање на филмови и на странските производители на филмови.

VII. Филмот што заеднички го произвеле домашни претпријатија за снимање на филмови и странски производители на филмови се смета за домашен филм, со тоа што повластиците признаени на домашните производители на филмови им припаѓаат исклучително на домашните претпријатија за снимање на филмови што учествувале во производството на тој филм.

VIII. Поблиски прописи за примена на оваа одлука донесува, по потреба, Секретаријатот за просвета и култура на Сојузниот извршен совет.

IX. Оваа одлука влегува во сила осмиот ден по објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Р. п. бр. 277

29 јули 1957 година

Белград

Сојузен извршен совет

Го заменува Секретарот, Потпретседател,
Велимир Стојниќ, с. р. Родољуб Чолаковиќ, с. р.

454.

Врз основа на членот 12 став 4 од Основниот закон за филмот („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 17/56), Сојузниот совет донесува

ОДЛУКА

ЗА ДАВАЊЕ ОДОБРЕНИЈА НА СТРАНСКИТЕ ПРОИЗВОДИТЕЛИ НА ФИЛМОВИ ЗА СНИМАЊЕ НА ФИЛМОВИ НА ТЕРИТОРИЈАТА НА ЈУГОСЛАВИЈА

1. Странски производители на филмови можат на територијата на Југославија да снимаат филмови и екстериери само врз основа на одобрение од државниот секретаријат за внатрешни работи на народната република на чија територија филмовите или екстериерите треба да се снимат.

2. Одобрението од претходната точка се дава врз основа на писмено барање од странски производител на филмови.

Во барањето за давање одобрение странскиот производител е должен да го означат местото и времето за снимање на филмот односно екстериерот, како и да го приложи сценариото за филм на еден од јазиците на народите на Југославија. Ако филмот само со еден дел се снима на територијата на Југославија, во сценариото мора да се означат кои се тоа сцени.

Републичкиот државен секретаријат за внатрешни работи може да бара од странскиот производител на филмови и други податоци што ќе најде за потребно.

3. Решението со кое на странските производители на филмови не им се дава одобрение за снимање на филм или екстериер на територијата на Југославија не мора да биде образложено.

4. Ако странскиот производител на филмови не се придржува за одобрението за снимање на филмот или екстериерот, надлежниот републички државен секретаријат за внатрешни работи може да му го одземе одобрението и да му забрани натамошно снимање на филмот односно екстериерот. Ако најде за потребно, републичкиот државен секретаријат за внатрешни работи може да нареди да се уништи материјалот снимен противно на издаденото одобрение.

5. Поблиски прописи за примена на оваа одлука донесува, по потреба, Сојузниот Државен секретаријат за внатрешни работи во согласба со Секретаријатот за просвета и култура на Сојузниот извршен совет.

6. Оваа одлука влегува во сила осмиот ден по објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Р. п. бр. 280

29 јули 1957 година

Белград

Сојузен извршен совет

Го заменува Секретарот, Потпретседател,
Велимир Стојниќ, с. р. Родољуб Чолаковиќ, с. р.

455.

Врз основа на членот 88 од Основниот закон за филмот („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 17/56) и членот 126 став 1 од Уредбата за распределба на вкупниот приход на стопанските организации („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/57), Сојузниот извршен совет донесува

ОДЛУКА

ЗА УСЛОВИТЕ ПОД КОИ ЗАДРУЖНИТЕ И СТОПАНСКИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ МОЖАТ ДА СЕ ЗАНИМАВААТ СО ПРИКАЖУВАЊЕ НА ФИЛМОВИ ЗА КОМЕРЦИЈАЛНИ ЦЕЛИ

I. Задружните и стопанските организации можат да се занимаваат со прикажување на филмови и кога тоа не им е основна дејност под услов:

1) во местото каде што задружната односно стопанската организација чија основна дејност не е прикажување на филмови ќе прикажува филмови да не постои претпријатие за прикажување на филмови или бројот на претпријатијата за прикажување на филмови односно на кината да е недостаточен спрема бројот на жителите во тоа место;

2) да се исполнети пропишаните технички, стручно-технички и санитарни услови за јавно прикажување на филмови;

3) прикажувањето на филмови да е организирано како посебен погон во состав на задружна односно стопанска организација, кој вкупниот приход го распределува на начинот пропишан за претпријатијата за прикажување на филмови;

4) да е формиран совет за програма кој дава мислење за предлогот на програма и филмовите што ќе се прикажуваат и кој може и самиот да предложи одделни филмови да се внесат во програмата. Совет за програма се формира на начинот пропишан во членот 63 од Основниот закон за филмот;

5) набавката на филмови за прикажување да се врши преку претпријатијата односно установите за промет на филмови, со тоа набавката на домашни филмови да може да се врши непосредно од производителите на тие филмови.

II. Одобрение за прикажување на филмови од страна на задружни односно стопански организации на кои прикажувањето на филмови не им е основна дејност издава советот за стопанство во согласност со советот надлежен за работите на просветата и културата на народниот одбор на општината на чие подрачје се наоѓа седиштето на тие организации.

Советот за стопанство на народниот одбор на општината е должен заверениот предпис од рес-

нието со кое на задружната односно стопанската организација ѝ се одобрува прикажување на филмови и кога тоа не ѝ е основна дејност да му го достави на органот на управата надлежен за внатрешните работи на народниот одбор на општината.

Против решението со кое се ускратува издавањето на одобрение, задружната односно стопанската организација може да му изјави жалба на советот за стопанство на народниот одбор на околицата во рок од 15 дена од дното на доставувањето на решението. Пред донесувањето на решение по поднесената жалба, советот за стопанство на народниот одбор на околицата е должен да прибави мислење од советот за просвета и култура на народниот одбор на околицата.

III. Пблиски прописи за примена на оваа одлука донесува, по потреба, Секретаријатот за просвета и култура на Сојузниот извршен совет.

IV. Оваа одлука влегува во сила осмиот ден по објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Р. п. бр. 278

29 јули 1957 година

Белград

Сојузен извршен совет

Go заменува Секретарот, Потпретседател,
Велимир Стојниќ, с. р. Родољуб Чолаковиќ, с. р.

456.

Врз основа на точката 1 став 3 од Одлуката за пресметување разликата во цените при увозот и извозот („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 54/55), а во врска со членот 7 оддел 1 став А под а) точка 6 алинеја 1 од Уредбата за пренесување работите во надлежност на сојузните и републичките органи на управата („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 26/53) Комитетот за надворешна трговија издава

НАРЕДБА

ЗА ИЗМЕНА НА НАРЕДБАТА ЗА КОЕФИЦИЕНТИТЕ ЗА ПРЕСМЕТУВАЊЕ НА РАЗЛИКАТА ВО ЦЕНИТЕ ПРИ ИЗВОЗОТ И УВОЗОТ НА ОПРЕДЕЛЕНИ ПРОИЗВОДИ И УСЛУГИ

1. Во Наредбата за коефициентите за пресметување на разликата во цените при извозот и увозот на определени производи и услуги („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 21/57) во точката I од одделот B гранката 117 — Металопреработувачка индустрија, текстот под 1 се менува и гласи:

„1. Одлезки, отковки и отпресоци:

а) „Бико“ и слични метални капаци**) 1,00

б) други производи — — — — — 1,50“.

2. Оваа наредба влегува во сила осмиот ден по објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“, а ќе се применува на работите од увозот склучени од тој ден.

II. бр. 316

31 јули 1957 годин

Белград

Претседател
на Комитетот за надворешна трговија,
Хасав Бркиќ, с. р.

457.

Врз основа на членот 58 став 2 од Основниот закон за филмот („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 17/38), Секретаријатот за просвета и култура на Сојузниот извршен совет, во согласност со Сојузниот извршен совет, издава

НАРЕДБА

ЗА УСЛОВИТЕ ПОД КОИ УСТАНОВИТЕ И ОПШТЕСТВЕНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ МОЖАТ ДА ПРИКАЖУВААТ ФИЛМОВИ И ЗА ЛИЦА ШТО НЕ СЕ НИВНИ РАБОТНИЦИ И СЛУЖБЕНИЦИ ОДНОСНО ЧЛЕНОВИ

I. Установите и општествените организации можат да прикажуваат филмови кои не служат за

вршење и унапредување на нивната дејност и за лица што не се нивни работници и службеници односно членови под услов:

1) прикажувањето на такви филмови да е во склад со потребите на културниот живот на крајот во кој се прикажуваат филмовите;

2) да се исполнети пропишаните технички стручно-технички и санитарни услови за јавно прикажување на филмови;

3) работењето во врска со прикажувањето на филмови посебно да се искажува во книговодството на установата односно општествената организација,

4) програмата на филмовите што установа односно општествена организација ќе ги прикажува да ја утврдува посебен совет за програма, што таа е должна да го формира во согласност со советот на народниот одбор на општината надлежен за работите на просветата и културата;

5) филмовите за прикажување да ги набавуваат преку претпријатијата односно установите за промет на филмови, а домашните филмови — и непосредно од домашен производител.

II. Одобрението за прикажување на филмови од претходната точка ѝ го издава на установата односно на општествената организација советот на народниот одбор на општината надлежен за работите на просветата и културата.

Советот на народниот одбор на општината надлежен за работите на просветата и културата е должен пред издавањето на одобрението да испита дали се исполнети условите од претходната точка.

Советот на народниот одбор на општината надлежен за работите на просветата и културата е должен заверениот препис од решението со кое на установата или на општествената организација ѝ е одобрено прикажувањето на филмови од претходната точка да му го достави на Секретаријатот за внатрешни работи на народниот одбор на општината

III. Пблиски прописи за примена на оваа наредба донесува, по потреба, Секретаријатот за просвета и култура на Сојузниот извршен совет.

IV. Оваа наредба влегува во сила осмиот ден по објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Бр. 2101

17 јули 1957 годин

Белград

Секретар
за просвета и култура
на Сојузниот извршен совет,
Богдан Осолник, с. р.

458.

Врз основа на членот 71 став 2 од Основниот закон за филмот („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 17/56) и точ. III и VIII став 3 од Одлуката за прикажување на домашни филмови („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 33/57), Секретаријатот за просветата и култура на Сојузниот извршен совет издава

НАРЕДБА

ЗА ОПРЕДЕЛУВАЊЕ БРОЈОТ НА ДОМАШНИТЕ И СТРАНСКИТЕ ФИЛМОВИ ШТО ПРЕТПРИЈАТИЈАТА ЗА ПРИКАЖУВАЊЕ НА ФИЛМОВИ СЕ ДОЛЖНИ ДА ГИ ПРИКАЖАТ И ЗА БРОЈОТ НА ПРЕТСТАВИТЕ НА КОИ СЕ ДОЛЖНИ ДА ПРИКАЖАТ ДОМАШНИ ФИЛМОВИ

I. Секое претпријатие за прикажување на филмови е должно во времето од 1 октомври до 31 декември 1957 година да прикаже најмалку:

1) еден домашен игран филм, ако во 1956 година прикажало вкупно до 40 странски и домашни играни филмови;

2) два домашни играни филма, ако во 1956 година прикажало вкупно од 41 до 80 странски и домашни играни филмови;

3) три домашни играни филма, ако во 1956 година прикажало вкупно од 81 до 120 странски и домашни играни филмови;

4) четири домашни играни филмови, ако во текот на 1956 година прикажало вкупно од 121 до 160 странски и домашни филмови.

II. Претпријатијата од претходната точка се должни домашни играни филмови да прикажат најмалку:

1) на 3 претстави, ако во 1956 година одржале вкупно до 60 претстави;

2) на 5 претстави, ако во 1956 година одржале вкупно од 61 до 120 претстави;

3) на 6 претстави, ако во 1956 година одржале вкупно од 121 до 160 претстави;

4) на 9 претстави, ако во 1956 година одржале вкупно од 161 до 250 претстави;

5) на 13 претстави, ако во 1956 година одржале вкупно од 251 до 350 претстави;

6) на 17 претстави, ако во 1956 година одржале вкупно од 351 до 450 претстави;

7) на 21 претстава, ако во 1956 година одржале вкупно од 451 до 550 претстави;

8) на 25 претстави, ако во 1956 година одржале вкупно од 551 до 650 претстави;

9) на 28 претстави, ако во 1956 година одржале вкупно од 651 до 750 претстави;

10) на 45 претстави, ако во 1956 година одржале вкупно од 751 до 1200 претстави;

11) на 60 претстави, ако во 1956 година одржале вкупно од 1201 до 1600 претстави;

12) на 64 претстави, ако во 1956 година одржале повеќе од 1600 претстави.

III. Секое претпријатие за прикажување на филмови што дневно одржува повеќе од три претстави е должно од 1 октомври до 31 декември 1957 година, покрај странски или домашен игран филм, да прикаже едни домашни филмски новости или еден домашен краткометражен филм, и тоа најмалку:

1) на 267 претстави ако во 1956 година одржало вкупно од 1201 до 1600 претстави, со тоа најмалку на 89 претстави да мора да прикаже домашен краткометражен филм;

2) на 330 претстави ако во 1956 година одржало повеќе од 1600 претстави, со тоа најмалку на 110 претстави да мора да прикаже домашен краткометражен филм.

Сите други претпријатија за прикажување на филмови се должни од 1 октомври до 31 декември 1957 година, покрај странски или домашен игран филм, да прикажат едни домашни филмски новости и еден домашен краткометражен филм, и тоа најмалку:

1) на 11 претстави, ако во 1956 година одржале најмалку до 60 претстави;

2) на 22 претстави, ако во 1956 година одржале вкупно од 61 до 120 претстави;

3) на 26 претстави, ако во 1956 година одржале вкупно од 121 до 160 претстави;

4) на 45 претстави, ако во 1956 година одржале вкупно од 161 до 250 претстави;

5) на 63 претстави, ако во 1956 година одржале вкупно од 251 до 350 претстави;

6) на 81 претстава, ако во 1956 година одржале вкупно од 351 до 450 претстави;

7) на 99 претстави, ако во 1956 година одржале вкупно од 451 до 550 претстави;

8) на 117 претстави, ако во 1956 година одржале вкупно од 551 до 650 претстави;

9) на 135 претстави, ако во 1956 година одржале вкупно од 651 до 750 претстави;

10) на 216 претстави, ако во 1956 година одржале вкупно од 751 до 1200 претстави.

IV. Претпријатијата за прикажување на филмови се ослободуваат од обврските од претходните три точки ако од 1 јануари до 30 септември 1957 година:

1) прикажат четири пати повеќе домашни играни филмови, отколку што се должни според точката I од оваа наредба;

2) одржат четири пати повеќе претстави на кои ќе прикажат домашни играни филмови, отколку што се должни според точката II од оваа наредба;

3) на четири пати поголем број претстави, покрај странски или домашен игран филм, прикажат едни филмски новости или еден краткометражен филм односно едни домашни филмски новости и домашен краткометражен филм, отколку што се должни според точката III од оваа наредба.

V. Оваа наредба влегува во сила осмиот ден по објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Бр. 2203

19 јули 1957 година

Белград

Секретар
за просвета и култура на
Сојузниот извршен совет,
Богдан Осолник, с. р.

459.

Врз основа на членот 15 став 3 од Законот за јавното обвинителство („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 51/54), Сојузното јавно обвинителство донесува

РЕШЕНИЕ
ЗА ОПРЕДЕЛУВАЊЕ ОКРУЖЕН ЈАВЕН ОБВИНИТЕЛ ШТО КЕ ГИ ВРШИ РАБОТИТЕ ОД НАДЛЕЖНОСТА НА ОКОЛИСКИОТ ЈАВЕН ОБВИНИТЕЛ

Окружниот јавен обвинител во Ново Место ќе га врши работите од надлежноста на Околинскиот јавен обвинител во Чрномел почнувајќи од 1 септември 1957 година, чие подрачје е утврдено со Одлуката за утврдување подрачјата на окружните и околинските јавни обвинителства („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 29/56).

П. бр. 279

19 јули 1957 година

Белград

Сојузен јавен обвинител,
Бранко Јевремовиќ, с. р.

460.

Врз основа на ставот 2 под а) точ. 4 и 6 одделот 1 главата XXVI на Сојузниот општествен план за 1957 година, членот 24 став 5 од Уредбата за заемите за инвестиции („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 31/56) и точката V од Наредбата за одобрување инвестициони заеми без конкурс од средствата на Општиот инвестиционен фонд за зголемување на сточниот фонд од сопствено производство, за набавка на селскостопанска опрема и на опрема за мелiorации на земјишта („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 29/57), Југословенската инвестициона банка, по прибавената согласност од сојузниот Државен секретаријатот за работи на финансите, пропишува

УПАТСТВО

ЗА УСЛОВИТЕ ЗА ДАВАЊЕ ЗАЕМИ БЕЗ КОНКУРС ОД СРЕДСТВАТА НА ОПШТИОТ ИНВЕСТИЦИОНЕН ФОНД ЗА НАБАВКА НА СЕЛСКОСТОПАНСКА И МЕЛИОРАЦИОНА ОПРЕМА

I. Југословенската инвестициона банка ќе дава, од средствата на Општиот инвестиционен фонд инвестициони заеми без конкурс за набавка на:

1. селскостопански машини, справи и уреди (селскостопанска опрема);

2) машини, справи и уреди за изведување селскостопански мелиорации на земјишта;

3) резервни делови за селскостопански и мелиорациони машини, најмногу до 10% од претсметковната вредност на тие машини.

II. Барања за заеми од претходната точка можат да поднесуваат:

1) земјоделските имоти;

2) земјоделските задруги организирани во смисла на членот 4 од Уредбата за земјоделските задруги („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 41/56);

3) специјализираните земјоделски задруги;

4) економите на земјоделските задруги, на деловните сојузи на земјоделските задруги и на установите со самостојно финансирање;

5) земјоделските задруги, деловните сојузи на земјоделските задруги и сервисните работилници што вршат услуги со селскостопански машини;

6) водните заедници.

III. Заеми од точката I на ова упатство банката ќе дава:

1) кога се во прашање селскостопанска опрема и резервни делови за таа опрема чија употреба зависи од дополнителните инвестиции (како за сметување и сл.), ако овие дополнителни инвестиции се обезбедени;

2) кога се во прашање мелиорациона опрема и резервни делови за таа опрема, ако заемобарателот обезбедил средства за потполна изградба на мелиорационите објекти што ќе се изведуваат со таа опрема.

IV. Од средствата на заемите дадени според ова упатство не може да се набавува опрема што веќе била употребувана.

V. Заемите според ова упатство ќе се даваат со интересна норма од 3% годишно.

VI. Најдолгиот срок за отплата на заемите за набавка на опремата наведена во точката I од ова упатство изнесува 10 години, а кај заемите за набавка на крупни селскостопански машини, освен за трактори, овој срок е 20 години.

Првиот ануитет за наплата стасува една година по одобрувањето на заемот.

VII. Заемобарателите се должни во трошоците на инвестициите да учествуваат со сопствените средства најмалку во височина од 10% од претсметковната вредност на инвестициите.

VIII. Барањето за заем се поднесува на обрасците што ги издава Југословенската инвестициона банка, и треба да ги содржи податоците пропишани во членот 16 од Уредбата за заемите за инвестиции.

IX. Во барањето за заем се поднесува:

1) инвестициониот елаборат изработен врз базата на пазарните цени во времето на поднесувањето на барањето, а кој содржи:

а) инвестициона програма изработена според Уредбата за изработка и одобрување на инвестиционата програма и за полагање депозит за обезбедување исплатата на инвестиционите работи („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 5/54, 36/55, 64/55), мислење и предлог од надлежната ревизиона комисија и решение од надлежниот орган за одобрување на инвестиционата програма со назначување вредноста и капацитетот на објектот чија набавка се одобрува со инвестиционата програма.

Инвестиционата програма, мислењето и предлогот од ревизионата комисија и решението за одобрување на програмата мораат да бидат поврзани во една целина и запечатени со печат од органот што го донесол решението за одобрување на инвестиционата програма;

б) спецификација на опремата со назначување на главните карактеристики, како и со назначување на цените за секоја позиција на опремата и на трошоците на транспортот;

2) доказ дека се обезбедени средства за учество во трошоците на инвестициите;

3) доказ дека се обезбедени дополнителни инвестиции кога е во прашање селскостопанска опрема од точката I под 1 на ова упатство, чија употреба зависи од дополнителните инвестиции;

4) доказ дека се обезбедени средства за потполна изградба на инвестиционите објекти, кога со барањето се бара заем за набавка на мелиорациона опрема од точката I под 2 на ова упатство, која служи за изведување на тие објекти.

X. Кон барањето за заем за намената предвидена во точката I под 1 од ова упатство, заемобарателот место инвестициониот елаборат од точката IX под 1 може да поднесе документација односно елаборат предвиден во Наредбата за документацијата што се поднесува место инвестициониот елаборат кон барањата за заеми за инвестиции во селското стопанство („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 28/57).

Кон барањето за заем до износ од 3.000.000 динари, за намената од точката I под 2 на ова упатство, заемобарателот може место инвестициониот елаборат од точката IX под 1 од ова упатство да ја поднесе документацијата предвидена во Наредбата за документацијата што се поднесува место инвестициониот елаборат кон барањата за заемите за инвестиции во селското стопанство.

XI. Заемите ќе им се даваат само на кредитно способни заемобаратели.

XII. Заемобарателот е должен да ги обезбеди овие гаранции од политичкотериторијалните единици, што ќе ги бара банката.

XIII. Барањето за добивање заем ќе се поднесува на сена филијала на Југословенската инвестициона банка, односно на нејзината експозитура на чие деловно подрачје се наоѓа седиштето на заемобарателот, и тоа по барањата со кои се бара заем до 10.000.000 динари во еден примерок, а по барањата за заем над 10.000.000 динари во два примерка.

XIV. Ова упатство влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

О. бр. 553

26 јуни 1957 година

Белград

Југословенска инвестициона банка

Претседател
Генерален директор,
Августин Папиќ, с. р.

на Управниот одб,
Никола Минчев, с. р.

461.

Врз основа на ставот 2 под в) точката 4 одделот 1 главата XXVI на Сојузниот општествен план за 1957 година, членот 24 став 5 од Уредбата за заемите за инвестиции („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 31/56) и точката V од Наредбата за одобрување инвестициони заеми без конкурс од средствата на Општиот инвестиционен фонд за зголемување на сточниот фонд од сопствено производство, за набавка на селскостопанска опрема и на опрема за мелиорации на земјишта („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 29/57), Југословенската инвестициона банка, по прибавената согласност од сојузниот Државен секретаријат за работи на финансите, пропишува

УПАТСТВО

ЗА УСЛОВИТЕ ЗА ДАВАЊЕ ИНВЕСТИЦИОНИ ЗАЕМИ БЕЗ КОНКУРС ОД СРЕДСТВАТА НА ОПШТИОТ ИНВЕСТИЦИОНИ ФОНД ЗА ЗГОЛЕМУВАЊЕ НА СТОЧНИОТ ФОНД ОД СОПСТВЕНО ПРОИЗВОДСТВО

I. Југословенската инвестициона банка ќе дава од средствата на Општиот инвестиционен фонд ин-

вестиционни заеми без конкурс за зголемување на сточниот фонд од сопствено производство, и тоа до височината на позитивната разлика во вредноста на прирастот на основното стадо,

II. Барања за заеми според ова упатство можат да поднесуваат:

- 1) селскостопанските имоти;
- 2) земјоделските задруги организирани во смисла на членот 4 од Уредбата за земјоделските задруги („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 41/56);
- 3) економистите на земјоделските задруги, на деловните сојузи на земјоделските задруги и на установите со самостојно финансирање.

III. Заемите наведени во точката I од ова упатство ќе се даваат со интересна норма од 2% годишно.

IV. Срокот за отплата на заемите според ова упатство не може да биде подолг од пет години.

Првиот анuitет за отплата стасува една година по одобрувањето на заемот.

V. Заемобарателите се должни во трошоците на инвестициите да учествуваат и со сопствени средства најмалку во височина од 10% од претсметковната вредност на инвестициите.

VI. Барањето за заем се поднесува на обрасците што ги издава Југословенската инвестициона банка. Покрај податоците пропишани во членот 16 од Уредбата за заемите за инвестиции, барањето за заем содржи и податоци:

- 1) за височината на бараниот заем;
- 2) за пресметката на позитивната разлика во прирастот на основното стадо;
- 3) за видот на добитокот.

VII. Кон барањето за заем се поднесува:

1) документацијата предвидена во точката I под б од Наредбата за документацијата што се поднесува место инвестициониот елаборат кон барањата за заеми за инвестиции во селското стопанство („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 28/57);

2) доказ дека се обезбедени средства за учество во трошоците на инвестициите.

VIII. Заемите ќе им се даваат само на кредитно способни заемобаратели.

IX. Заемобарателот е должен да ги обезбеди оние гаранции на политичко-територијалните единици, што ќе ги побара Банката.

X. Барањето за добивање заем ѝ се поднесува на она филијала на Југословенската инвестициона банка односно нејзина експозитура на чија деловна територија се наоѓа седиштето на заемобарателот, и тоа во еден примерок кога се бара заем до 10 милиони динари, односно во два примерка кога се бара заем поголем од 10 милиони динари.

XI. Ова упатство влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

О. бр. 554

26 јуни 1957 година

Белград

Југословенска инвестициона банка

Генерален директор,
Августин Палиќ, с. р.

Претседател
на Управниот одбор,
Никола Минчев, с. р.

„ОПШТИ УСЛОВИ
О ИСПОРУЦИ ЕЛЕКТРИЧНЕ ЕНЕРГИЈЕ“

кои се составен дел од Правилникот за општите услови за испорака на електрична енергија („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 32/57), стр. 662) објавени се и можат да се добијат преку Комерцијалното одделение на „Службен лист на ФНРЈ“, Краљевиќа Марка бр. 9.

Цена 50 динари.

СОДРЖИНА:

	Страна
449. Указ за прогласување на Законот за измени и дополненија на Законот за воените инвалиди од војните — — — —	825
Закон за измени и дополненија на Законот за воените инвалиди од војните —	625
450. Одлука за давање дотација во вид на регрес на производителите на кокс — —	633
451. Одлука за прикажување на домашни филмови — — — — — — — —	633
452. Одлука за аматерското снимање на филмови — — — — — — — —	635
453. Одлука за заедничко производство (копродукција) на филм — — — — — —	635
454. Одлука за давање одобрија на странските производители на филмови за снимање на филмови на територијата на Југославија — — — — — — — —	636
455. Одлука за условите под кои задружните и стопанските организации можат да се занимаваат со прикажување на филмови за комерцијални цели — — — — — —	636
456. Наредба за измена на наредбата за коефициентите за пресметување на разликата во цените при извозот и увозот на определени производи и услуги — — —	337
457. Наредба за условите под кои установите и општествените организации можат да прикажуваат филмови и за лица што не се нивни работници и службеници односно членови — — — — — — — —	637
458. Наредба за определување бројот на домашните и странските филмови што претпријатијата за прикажување на филмови се должни да ги прикажуваат и за бројот на претставите на кои се должни да прикажуваат домашни филмови — —	637
459. Решение за надлежноста на околинскиот јавен обвинител — — — — — — — —	638
460. Упатство за условите за давање заеми без конкурс од средствата на Општиот инвестиционен фонд за набавка на селскостопанска и мелиорациона опрема — — —	638
461. Упатство за условите за давање инвестициони заеми без конкурс од средствата на Општиот инвестиционен фонд за зголемување на сточниот фонд од сопствено производство — — — — — — — —	639